DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2024/857

z dne 1. decembra 2023

o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo standardizirano metodologijo in poenostavljeno standardizirano metodologijo za oceno tveganj, izhajajočih iz morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih iz netrgovalne knjige institucije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ([1]) ter zlasti člena 84(5), tretji pododstavek, Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za spodbujanje usklajevanja praks pri določanju standardizirane metodologije za izračun zanesljivih ocen obrestnega tveganja v netrgovalni knjigi je treba institucijam zagotoviti ključne tehnične elemente za ocenjevanje tveganj, vključno s pravili o razporejanju denarnih tokov, izračuni za samodejne opcije, izračuni za instrumente, vrednotene po pošteni vrednosti, ter pravili za diskontiranje in projekcije denarnih tokov.

(2) Za zagotovitev kontinuitete in skladnosti z ustreznimi mednarodnimi standardi bi morale opredelitve, elementi in koraki standardizirane metodologije temeljiti na tistih, določenih v smernicah Evropskega bančnega organa o upravljanju obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige ([2]), in tistih, določenih v standardizirani metodologiji Baselskega odbora za bančni nadzor iz aprila 2016 ([3]).

(3) Za zagotovitev usklajenosti pri ugotavljanju, ocenjevanju, upravljanju in zmanjševanju obrestnega tveganja v netrgovalni knjigi je primerno določiti standardizirane predpostavke, kjer je to mogoče, zlasti v zvezi s samodejnimi opcijami. Pri določanju takih predpostavk je treba upoštevati, da profesionalne nasprotne stranke na splošno izvršijo opcije v svojo korist. V nekaterih primerih ni mogoče oblikovati predpisujočih predpostavk, ker bi lahko take predpostavke privedle do nenatančnih ocen tveganja, kot v primeru odzivanja malih vlagateljev na šoke v zvezi z obrestnimi merami pri določenih instrumentih. V teh primerih je treba čim natančneje določiti korake, opredelitve in omejitve ocen, ki bi jih morale institucije upoštevati.

(4) Da bi institucije lažje izvajale standardizirano metodologijo in ob upoštevanju dejstva, da bi morale ocene ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in neto prihodkov od obresti temeljiti na denarnih tokovih, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, bi morali pristopi za oceno teh dveh metrik temeljiti na istih pravilih glede razporejanja v časovne sklope. Vendar za pravilen izračun prispevka napovedane netvegane obrestne mere k ponovnemu vlaganju ali refinanciranju denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, metrika neto prihodkov od obresti zahteva dodatno razporejanje denarnih tokov v časovni sklop referenčnega obdobja.

(5) Poleg tega je treba glede na to, da imajo instrumenti, ki so vključeni v izračun ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in neto prihodkov od obresti, različne značilnosti, vključno s fiksnimi ali variabilnimi obrestnimi merami, in vgrajene vedenjske predpostavke, ter da se zagotovi dosledno izvajanje tega izračuna, te značilnosti upoštevati pri določanju posebnih pravil za razporejanje za vsako vrsto instrumenta.

([1]) UL L 176, 27.6.2013, str. 338.
([2]) EBA/GL/2018/02 z dne 19. julija 2018.
([3]) Baselski odbor za bančni nadzor „Obrestno tveganje v bančni knjigi“ iz aprila 2016.

(6) Da bi dosegli pravo ravnovesje med zagotavljanjem primerljivosti rezultatov izračuna na eni strani ter zagotavljanjem prožnosti, ki je potrebna zaradi dolgoročnega okvira in inherentne operativne zapletenosti, na drugi, bi bilo treba v izračun neto prihodkov od obresti vključiti tržne donose in sestavine razmika. Vendar bi morale institucije pri izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala ravnati v skladu s svojim pristopom notranjega upravljanja in merjenja obrestnega tveganja v netrgovalni knjigi.

(7) Za povečanje občutljivosti na tveganje in upoštevanje pogojev, specifičnih za institucijo, v zvezi z denarnimi tokovi, na katere vpliva vedenje strank, bi morale predpostavke, na katerih temeljijo razporejanje denarnih tokov vlog brez določene zapadlosti, krediti, za katere velja tveganje predčasnega odplačila, in vezane vloge, za katere velja tveganje predčasnega dviga, temeljiti predvsem na ocenah institucij na način, ki se dosledno uporablja skozi čas. Da pa bi poudarili standardizirano naravo metodologije, bi bilo treba konservativnost v zvezi s temi denarnimi tokovi, na katere vpliva vedenje strank, okrepiti s pomnožitvijo s fiksnimi skalarji, ki so odvisni od veljavnega scenarija. Poleg tega bi bilo treba v zvezi z vlogami brez določene zapadlosti zagotoviti konservativnost z uvedbo standardiziranih zgornjih mej za delež in povprečno zapadlost temeljnih stanj glede na kategorijo nasprotne stranke.

(8) Za zagotovitev sorazmernosti pri razporejanju denarnih tokov bi morale biti institucije, kadar pomembnost nekaterih izpostavljenosti pade pod vnaprej določene pragove, izvzete iz nekaterih ocen v zvezi z vlogami brez določene zapadlosti, krediti, za katere velja tveganje predčasnega odplačila, vezanimi vlogami, za katere velja tveganje predčasnega dviga, nedonosnimi izpostavljenostmi, kreditnimi linijami iz naslova bančništva na drobno s fiksno obrestno mero in tveganjem osnove.

(9) Da bi se olajšalo izvajanje standardizirane metodologije, bi morale institucije določiti ustrezno mero za vsak časovni sklop prilagoditve obrestne mere ali za kombinacijo časovnega sklopa prilagoditve obrestne mere in časovnega sklopa referenčnega obdobja, namesto da bi to mero določile za vsak denarni tok, ki je predmet prilagoditve obrestne mere.

(10) Za določitev tržnih donosov za napovedovanje novih poslov pri izračunu neto prihodkov od obresti in za pripravo najnovejših ocen bi morale institucije uporabiti nedavna opazovanja glede na zadevno vrsto produkta, kategorijo nasprotne stranke in geografsko lokacijo. Ta opazovanja bi morala tako na splošno temeljiti na transakcijah, opaženih v zadnjem letu, ali na tržnih cenah, ki jih je mogoče opazovati, za instrument z razpoložljivimi tržnimi kotacijami.

(11) Rezultati standardizirane metodologije za neto prihodke od obresti zagotavljajo najvišjo informacijsko vrednost, kadar je za obdobje za izračun neto prihodkov od obresti določeno eno leto. Vendar lahko izračun občutljivosti neto prihodkov od obresti na obrestne mere v daljšem časovnem obdobju pogosto zagotovi dodatne koristne informacije za institucije z znatnimi koncentracijami zapadlosti okrog obdobja enega leta ali po njem. Glede na navedeno in za dopolnitev ekonomske vrednosti lastniške metrike bi moralo biti obdobje za izračun neto prihodkov od obresti najmanj 1 leto.

(12) Tveganje osnove lahko pomembno vpliva na neto prihodke od obresti. Glede na navedeno in na podlagi obstoječe prakse, ki jo je vzpostavil Evropski bančni organ, je treba institucijam zagotoviti metodologijo za oceno učinka tveganja osnove.

(13) Pri določanju poenostavljene standardizirane metodologije je treba zagotoviti sorazmernost in konservativnost. V ta namen bi bilo treba v tej poenostavljeni standardizirani metodologiji določiti več elementov, vključno z nekaterimi poenostavitvami, ki zagotavljajo okvir, primeren za manjše zmogljivosti majhnih in nekompleksnih institucij za ocenjevanje tveganj, ter konservativne ukrepe, ki zagotavljajo trdnost pristopa. Take poenostavitve in konservativni ukrepi bi morali vključevati predpisano, linearno razporejanje denarnih tokov vlog brez določene zapadlosti, vključno z uporabo skalarjev, odvisnih od scenarija, za temeljna stanja, in poenostavljen izračun samodejne opcionalnosti na podlagi izplačil. Poleg tega bi moral ukrep v zvezi z neto prihodki od obresti zaradi istega namena poenostavitve in konservativnosti temeljiti na izračunu obrestnih mer na podlagi povprečnega referenčnega obdobja za vrsto produkta, povprečnega tržnega donosa za vrsto produkta in obrestne mere do datuma prilagoditve obrestne mere instrumentov, izračunane z ocenami povprečnih obrestnih mer.

(14) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.

(15) Evropski bančni organ je opravil odprto javno posvetovanje o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „nominalni denarni tok, ki je predmet prilagoditve obrestne mere“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) znesek glavnice v času prilagoditve obrestne mere, pri čemer se šteje, da je do take prilagoditve prišlo na zgodnejši od naslednjih datumov:

(i) datum, na katerega je institucija ali njena nasprotna stranka upravičena enostransko spremeniti obrestno mero;

(ii) datum, na katerega se obrestna mera instrumenta z variabilno obrestno mero samodejno spremeni zaradi spremembe referenčne obrestne mere, kot je opredeljena v členu 3(1), točka 22, Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]);

(b) če ni prilagoditve obrestne mere iz točke (a), znesek glavnice ob odplačilu glavnice ali njenega dela;

(c) plačilo obresti za tisti del glavnice, ki še ni bil odplačan ali spremenjen zaradi prilagoditve obrestne mere;

(2) „datum prilagoditve obrestne mere“ pomeni datum, na katerega pride do nominalnega denarnega toka, ki je predmet prilagoditve obrestne mere;

(3) „netvegana obrestna mera“ za dano valuto pomeni obrestno mero, ki ustreza zapadlosti na krivulji donosa, ki ne vključuje posebnih kreditnih razmikov ali likvidnostnih razmikov, specifičnih za posamezen instrument ali subjekt;

(4) „instrument s fiksno obrestno mero“ pomeni instrument, ki ustvarja denarne tokove plačil obresti, ki so vnaprej določeni na podlagi fiksne obrestne mere, do trenutka svoje pogodbene zapadlosti;

(5) „instrument z variabilno obrestno mero“ pomeni instrument, katerega obrestna mera se ponovno določi na vnaprej določene datume kot odziv na spremembo referenčne obrestne mere, kot je opredeljena v členu 3(1), točka 22, Uredbe (EU) 2016/1011, ali interno upravljanega indeksa institucije;

([4]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

([5]) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

(6) „samodejna obrestna opcija“ pomeni eksplicitno ali implicitno opcijo iz člena 325e(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), vključno z opcijo, na podlagi katere bo institucija nasprotni stranki verjetno zagotovila izplačilo ne glede na pogodbeno obveznost, in ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) izplačilo opcije je občutljivo na obrestno mero;

(b) izvršitev opcije temelji izključno na denarnih spodbudah imetnika opcije;

(7) „vedenjska obrestna opcija“ pomeni opcijo iz člena 325e(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, vključno z opcijo, na podlagi katere bo institucija nasprotni stranki verjetno zagotovila izplačilo ne glede na pogodbeno obveznost, in ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) izplačila opcij so občutljiva na obrestno mero;

(b) unovčitev opcije ni odvisna zgolj od denarne spodbude nasprotne stranke, temveč je odvisna od vedenja te nasprotne stranke;

(8) „vloga brez določene zapadlosti“ pomeni obveznost brez datuma zapadlosti, pri kateri lahko vlagatelj kadar koli dvigne vlogo;

(9) „vloga na drobno“ pomeni vlogo na drobno, kot je opredeljena v členu 411, točka 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(10) „vloga na drobno na transakcijskem računu“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) vlogo na drobno brez določene zapadlosti na transakcijskem računu, ki je račun, na katerem se plače, prihodki ali odhodki (v nadaljnjem besedilu: transakcije) redno knjižijo v dobro in v breme;

(b) vlogo na drobno brez določene zapadlosti, ki celo v okolju visokih obrestnih mer ne prinaša obresti;

(11) „vloga na drobno, ki ni na transakcijskem računu“ pomeni vlogo na drobno brez določene zapadlosti, ki ni na transakcijskem računu ali ki prinaša obresti;

(12) „vloga na debelo“ pomeni vlogo, ki ni vloga na drobno;

(13) „stabilna vloga brez določene zapadlosti“ pomeni del vloge brez določene zapadlosti, ki bo verjetno ostal nedvignjen pri obrestnih merah, ki veljajo v času uporabe standardizirane metodologije za razporejanje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere;

(14) „stopnja prilagoditve depozitne obrestne mere“ pomeni odstotek spremembe tržne obrestne mere, ki ga institucija dodeli vlogi, da ohrani enako raven stabilnih vlog pri obrestnih merah, ki veljajo v času uporabe standardizirane metodologije za razporejanje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere;

(15) „temeljna stanja“ pomeni del stabilne vloge brez določene zapadlosti, za katerega ni verjetno, da se bo spremenil zaradi prilagoditve obrestne mere, tudi ob znatnih spremembah v obrestnem okolju;

(16) „netemeljna stanja“ pomeni dele vlog brez določene zapadlosti, ki niso temeljna stanja;

(17) „geografska lokacija“ pomeni državo vpisa v poslovni register tistih dolžnikov ali vlagateljev, ki so pravne osebe, ali državo rezidentstva tistih dolžnikov ali vlagateljev, ki so fizične osebe;

(18) „referenčno obdobje“ pomeni referenčno obdobje, za katerega se instrument prilagodi glede na obrestno mero.

([6]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Člen 2

Pozicije iz netrgovalne knjige, vključene v oceno

1. Institucije za namene standardizirane metodologije in poenostavljene standardizirane metodologije iz člena 84(1) Direktive 2013/36/EU ocenijo vse pozicije iz netrgovalne knjige za vsako valuto, v kateri ima institucija pozicijo, ki je pomembna, kot je navedeno v členu 3. Te pozicije iz netrgovalne knjige vključujejo naslednje:

(a) pozicije iz netrgovalne knjige v finančnih sredstvih;

(b) pozicije iz netrgovalne knjige v obveznostih;

(c) pozicije iz netrgovalne knjige v zunajbilančnih postavkah.

2. Pozicije iz netrgovalne knjige iz odstavka 1 vključujejo vse naslednje:

(a) obrestne izvedene finančne instrumente;

(b) neobrestne izvedene finančne instrumente, za katere so denarni tokovi v celoti ali delno določeni s sklicevanjem na obrestno mero;

(c) pokojninske obveznosti in sredstva pokojninskih načrtov, razen če je njihovo obrestno tveganje zajeto v drugi meri tveganja;

(d) sredstva, občutljiva na obrestno mero, razen sredstev iz točk (a), (b) in (c), ki se ne odštejejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(e) obveznosti, občutljive na obrestno mero, razen tistih iz točk (a), (b) in (c), ki niso niti instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 28 Uredbe (EU) št. 575/2013 niti drugi instrumenti brez zapadlosti, ki nimajo datumov odpoklica;

(f) zunajbilančne postavke, občutljive na obrestno mero, razen tistih iz točk (a), (b) in (c);

(g) majhne pozicije iz trgovalne knjige iz člena 94 Uredbe (EU) št. 575/2013, razen kadar je njihovo obrestno tveganje zajeto v drugi meri tveganja.

Za namene točke (e) obveznosti, občutljive na obrestno mero, vključujejo neobrestovane vloge.

Člen 3

Pomembnost pozicij iz netrgovalne knjige

Institucije pozicijo iz netrgovalne knjige štejejo za pomembno v enem od naslednjih primerov:

(a) knjigovodska vrednost sredstev ali obveznosti, denominiranih v valuti, znaša vsaj 5 % vseh finančnih sredstev ali obveznosti iz netrgovalne knjige;

(b) knjigovodska vrednost sredstev ali obveznosti, denominiranih v valuti, znaša manj kot 5 % vseh finančnih sredstev ali obveznosti iz netrgovalne knjige, če je vsota finančnih sredstev ali obveznosti, vključenih v izračun, nižja od 90 % vseh finančnih sredstev iz netrgovalne knjige, brez opredmetenih sredstev, ali obveznosti.

Člen 4

Razvrstitev scenarijev

Za namene ugotavljanja, ocenjevanja, upravljanja in zmanjševanja tveganj, izhajajočih iz morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige, institucije razvrstijo scenarije, vključno z nadzorniškimi stresnimi scenariji iz člena 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2024/856 ([7]) v eno od naslednjih vrst na podlagi gibanja obrestne mere:

(a) vzporedni šoki, ki so eno od naslednjega:

  (i) šok zaradi zvišanih obrestnih mer vzporedno pri vseh zapadlostih;

  (ii) šok zaradi znižanih obrestnih mer vzporedno pri vseh zapadlostih;

(b) šoki, ki vključujejo nevzporeden premik v časovni strukturi, ki so eno od naslednjega:

  (i) znižanje obrestne mere pri dolgoročnih zapadlostih in zvišanje obrestne mere pri kratkoročnih zapadlostih, zaradi česar se krivulja obrestne mere splošči;

  (ii) zvišanje obrestne mere pri dolgoročnih zapadlostih in znižanje obrestne mere pri kratkoročnih zapadlostih, zaradi česar krivulja obrestne mere postane bolj strma;

(c) neenakomerni šoki, ki so eno od naslednjega:

  (i) šok zaradi zvišanih obrestnih mer, ki je večji pri kratkoročnih zapadlostih;

  (ii) šok zaradi znižanih obrestnih mer, ki je večji pri kratkoročnih zapadlostih.

Poglavje II

STANDARDIZIRANA METODOLOGIJA ZA OCENJEVANJE TVEGANJ ZA EKONOMSKO VREDNOST LASTNIŠKEGA KAPITALA PRI DEJAVNOSTIH IZ NETRGOVALNE KNJIGE INSTITUCIJE

Člen 5

Splošne zahteve za razporejanje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere

1. Institucije pri uporabi standardizirane metodologije za ocenjevanje tveganj, izhajajočih iz morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala njihovih pozicij iz netrgovalne knjige, razporejajo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, svojih pozicij iz netrgovalne knjige v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge, kot sledi:

(a) za instrumente s fiksno obrestno mero v skladu s členom 6;

(b) za instrumente z variabilno obrestno mero v skladu s členom 7;

(c) za vloge brez določene zapadlosti v skladu s členom 8;

(d) za kredite s fiksno obrestno mero, pri katerih obstaja tveganje predčasnega odplačila, v skladu s členom 9;

(e) za vezane vloge s fiksno obrestno mero, pri katerih obstaja tveganje predčasnega dviga, v skladu s členom 10;

(f) za izvedene finančne instrumente brez opcionalnosti v skladu s členom 11;

([7]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2024/856 z dne 1. decembra 2023 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo nadzorniške stresne scenarije, skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov ter pomen znatnega zmanjšanja (UL L, 2024/856, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/856/oj).

(g) za instrumente razen tistih iz točk (a) do (f) v skladu s členom 12.

2. Institucije obravnavajo tržne donose in druge sestavine razmika pri plačilih obresti v smislu njihove izključitve iz nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, ali njihove vključitve vanje v skladu s svojim notranjim pristopom k upravljanju in merjenju obrestnega tveganja v netrgovalni knjigi.

Institucije, ki iz nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, izključijo tržne donose in druge sestavine razmika, izvedejo vse naslednje:

(a) uporabijo pregledno metodologijo za določitev netvegane obrestne mere ob izdaji vsakega instrumenta in jo dosledno uporabljajo v vseh poslovnih enotah;

(b) zagotovijo, da je izključitev tržnih donosov in drugih sestavin razmika iz nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, skladna s tem, kako institucija upravlja obrestno tveganje iz netrgovalne knjige in varuje pred njim;

(c) pristojni organ uradno obvestijo o izključitvi tržnih donosov in drugih sestavin razmika.

3. Institucije pri razporejanju nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, svojih pozicij iz netrgovalne knjige iz odstavka 1:

(a) ne upoštevajo učinka vgrajene opcionalnosti samodejne obrestne opcije na nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere;

(b) upoštevajo učinek vgrajene opcionalnosti vedenjske obrestne opcije na nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere.

Člen 6

Instrumenti s fiksno obrestno mero

1. Institucije razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, ki izhajajo iz plačil obresti pozicij iz netrgovalne knjige v instrumentih s fiksno obrestno mero, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge do datuma prilagoditve obrestne mere, pri čemer upoštevajo katero koli izključitev iz člena 5(2), drugi pododstavek.

2. Institucije razporedijo denarne tokove, ki izhajajo iz vmesnih in končnih odplačil glavnice pozicij iz netrgovalne knjige v instrumentih s fiksno obrestno mero, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge do datuma prilagoditve obrestne mere.

Člen 7

Instrumenti z variabilno obrestno mero

Institucije razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, ki izhajajo iz pozicij iz netrgovalne knjige v instrumentih z variabilno obrestno mero, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge do datuma prilagoditve obrestne mere kot sledi:

(a) denarne tokove, ki izhajajo iz plačil obresti, razen plačil sestavine razmika, do naslednjega datuma prilagoditve obrestne mere, v skladu s pogodbenim sporazumom;

(b) preostali znesek glavnice v skladu s pogodbenim sporazumom;

(c) sestavine razmika do končne pogodbene zapadlosti ne glede na kakršno koli prilagoditev obrestne mere neamortizirane glavnice, razen kadar so te sestavine razmika izključene v skladu s členom 5(2), drugi pododstavek.

Člen 8

Vloge brez določene zapadlosti

1. Institucije razvrstijo vloge brez določene zapadlosti glede na vrsto nasprotne stranke v naslednje kategorije:

(a) vloge na drobno brez določene zapadlosti, nadalje razvrščene v:

(i) vloge na drobno na transakcijskem računu;

(ii) vloge na drobno, ki niso na transakcijskem računu;

(b) vloge na debelo brez določene zapadlosti, nadalje razvrščene v:

(i) vloge na debelo finančnih strank;

(ii) vloge na debelo nefinančnih strank.

2. Institucije razlikujejo med:

(a) stabilnim in nestabilnim delom vlog iz odstavka 1, točke (a)(i), (a)(ii) in (b)(ii), z uporabo opazovanih sprememb obsega vlog zaradi gibanja netvegane obrestne mere navzgor in navzdol v obdobju vsaj predhodnih 10 let;

(b) temeljnimi in netemeljnimi stanji stabilnega dela vlog brez določene zapadlosti iz odstavka 1.

Za določitev zneska netemeljnih stanj stabilnega dela vlog brez določene zapadlosti iz točke (b) institucije znesek vseh stabilnih vlog brez določene zapadlosti pomnožijo s stopnjo prilagoditve depozitne obrestne mere.

3. Institucije pri ocenjevanju stopnje prilagoditve depozitne obrestne mere iz odstavka 2, drugi pododstavek, tudi ob upoštevanju pozicij iz netrgovalne knjige s podobnimi značilnostmi, upoštevajo naslednje elemente:

(a) trenutno raven obrestnih mer;

(b) razmik med ponujeno obrestno mero institucije in tržno obrestno mero;

(c) konkurenco drugih podjetij;

(d) geografsko lokacijo institucije;

(e) demografske in druge pomembne značilnosti kroga strank institucije;

(f) malo verjetno prilagoditev obrestne mere za temeljna stanja stabilnega dela nezapadlih vlog brez določene zapadlosti, tudi ob znatnih spremembah v obrestnem okolju.

4. V stresnih scenarijih, ki temeljijo na predpostavki zvišanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(i), (b)(i) in (c)(i), institucije z 0,8 pomnožijo temeljna stanja stabilnega dela vlog brez določene zapadlosti, izračunana v skladu z odstavkoma 2 in 3, in ustrezno povečajo netemeljna stanja.

5. V stresnih scenarijih, ki temeljijo na predpostavki znižanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(ii), (b)(ii) in (c)(ii), institucije z 1,2 pomnožijo temeljna stanja stabilnega dela vlog brez določene zapadlosti, izračunana v skladu z odstavkoma 2 in 3, in ustrezno znižajo netemeljna stanja.

6. Pri uporabi odstavkov 2 do 5 institucije za delež temeljnih stanj stabilnega dela vlog brez določene zapadlosti, izračunanega v skladu z odstavkoma 2 in 3, uporabijo naslednje zgornje meje:

(a) 90 % za vloge na drobno na transakcijskem računu iz odstavka 1, točka (a)(i);

(b) 70 % za vloge na drobno, ki niso na transakcijskem računu, iz odstavka 1, točka (a)(ii);

(c) 50 % za vloge na debelo nefinančnih strank iz odstavka 1, točka (b)(ii).

7. Institucije vse vloge na debelo iz odstavka 1, točka (b)(i), obravnavajo kot vloge brez določene zapadlosti z netemeljnimi stanji.

8. Institucije razporedijo netemeljna stanja vlog brez določene zapadlosti v časovni sklop prilagoditve obrestne mere iz točke 1(a) Priloge.

9. Institucije temeljna stanja vlog brez določene zapadlosti skozi čas dosledno razporejajo v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge na podlagi opazovanih notranjih podatkov in ob upoštevanju naslednjih omejitev glede zapadlosti, izračunanih na podlagi tehtanega povprečja:

(a) 5 let za vloge brez določene zapadlosti iz odstavka 1, točka (a)(i);

(b) 4,5 leta za vloge brez določene zapadlosti iz odstavka 1, točka (a)(ii);

(c) 4 leta za vloge brez določene zapadlosti iz odstavka 1, točka (b)(ii);

10. Institucije opredelijo vloge brez določene zapadlosti kot vloge brez določene zapadlosti z netemeljnimi stanji, kadar je skupni znesek vlog brez določene zapadlosti manjši od 2 % pozicij iz netrgovalne knjige, ki se obračunajo kot obveznost v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Člen 9

Krediti s fiksno obrestno mero, pri katerih obstaja tveganje predčasnega odplačila

1. Institucije štejejo kredite s fiksno obrestno mero strankam na drobno kot izpostavljene tveganju predčasnega odplačila, kadar lahko kreditojemalec delno ali v celoti odplača neporavnano glavnico pred pogodbeno dogovorjenim datumom odplačila ali datumom pogodbene zapadlosti glavnice:

(a) ne da bi kril ekonomske stroške za tako odplačilo ali

(b) tako da krije ekonomske stroške samo nad pragom predčasnega odplačila.

2. Institucije za pozicije iz netrgovalne knjige iz odstavkov 1 in 7 ocenijo izhodiščno letno stopnjo pogojnih predčasnih odplačil na valuto na način, ki je dosleden skozi čas in primeren za povprečno stopnjo predčasnih odplačil. Institucije to povprečno stopnjo predčasnih odplačil ocenijo ločeno za vsak portfelj homogenih pozicij iz netrgovalne knjige in v okviru prevladujoče časovne strukture obrestnih mer na podlagi vseh razpoložljivih notranjih opazovanj.

Za namene prvega pododstavka lahko institucije določijo stopnjo predčasnih odplačil pri 0, če je vsota kreditov s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 in sredstev s fiksno obrestno mero iz odstavka 7 manjša od 5 % pozicij iz netrgovalne knjige, ki se obračunajo kot sredstva v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

3. Institucije prilagodijo stopnjo pogojnih predčasnih odplačil, ocenjeno v skladu z odstavkom 2, kot sledi:

(a) v scenarijih, ki temeljijo na predpostavki zvišanja obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(i), (b)(ii) in (c)(i), institucije pomnožijo stopnjo pogojnih predčasnih odplačil z 0,8;

(b) v scenarijih, ki temeljijo na predpostavki znižanja obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(ii), (b)(i) in (c)(ii), institucije pomnožijo stopnjo pogojnih predčasnih odplačil z 1,2;

4. Institucije za vsak časovni sklop prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge ocenijo pričakovani znesek predčasnih odplačil kreditov na časovni sklop prilagoditve obrestne mere kot zmnožek:

(a) neporavnanega zneska kreditov s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 določene homogene vrste produkta, denominiranega v določeni valuti;

(b) stopnje pogojnih predčasnih odplačil, določene v skladu z odstavkom 2, pomnožene z dolžino veljavnega časovnega sklopa prilagoditve obrestne mere iz točke 2 Priloge in prilagojene v skladu z odstavkom 3.

Za namene točke (a) institucije ne štejejo zneskov, ki so zapadli ali so bili predčasno poplačani v času pred spodnjo mejo časovnega sklopa prilagoditve obrestne mere kot neporavnane zneske.

5. Institucije razporedijo predčasno poplačan znesek kreditov s fiksno obrestno mero iz odstavka 1, vključno s kaznimi za predčasno poplačan znesek, ki ga stranke na drobno plačajo v veljavnem scenariju, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge. Institucije razporedijo kateri koli del nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, teh kreditov s fiksno obrestno mero, za katere ne pričakujejo, da bodo predčasno poplačani, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge na podlagi časovnega razporeda za pogodbena odplačila za čas trajanja pogodbene zapadlosti teh kreditov.

6. Institucije obravnavajo kredite s fiksno obrestno mero strankam na debelo, kadar lahko kreditojemalec delno ali v celoti odplača neporavnano glavnico pred pogodbeno dogovorjenim datumom odplačila ali datumom pogodbene zapadlosti glavnice, v skladu s členoma 6 in 13.

7. Kadar je institucija izpostavljena sredstvom v obliki vrednostnih papirjev z osnovnimi instrumenti v obliki kreditov s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 (v nadaljnjem besedilu: sredstva s fiksno obrestno mero) in izdajatelj teh sredstev s fiksno obrestno mero v primeru njihovega predčasnega odplačila ni dolžan nadomestiti kreditov s fiksno obrestno mero, ta institucija uporabi pristop vpogleda in oceni pozicije v teh sredstvih iz netrgovalne knjige v skladu z odstavkom 1 ne glede na to, ali je nasprotna stranka te institucije stranka na debelo ali stranka na drobno.

Člen 10

Vezane vloge s fiksno obrestno mero, pri katerih obstaja tveganje predčasnega dviga

1. Institucije obravnavajo vezane vloge s fiksno obrestno mero kot vezane vloge s fiksno obrestno mero, pri katerih tveganje predčasnega dviga, kadar velja oboje od naslednjega:

(a) te vezane vloge s fiksno obrestno mero so vloge na drobno;

(b) vlagatelj ima možnost dviga kakršnega koli zneska stanja vezanih vlog s fiksno obrestno mero pred datumom pogodbene zapadlosti vloge.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije obravnavajo vezane vloge s fiksno obrestno mero v skladu s členom 6, če bi predčasni dvig teh vlog povzročil kazen za vlagatelja, ki bi nadomestila izgubo obresti med datumom dviga vloge in datumom njene pogodbene zapadlosti ter ekonomske stroške dviga vloge.

3. Institucije obravnavajo vezane vloge s fiksno obrestno mero, ki so vloge na debelo, v skladu s členom 6.

Če ima stranka na debelo možnost dviga katerega koli zneska stanja vloge pred datumom njene pogodbene zapadlosti in pogoji iz odstavka 2 niso izpolnjeni, institucije to opcijo obravnavajo kot vgrajeno samodejno opcijo v skladu s členom 13.

4. Institucije ocenijo izhodiščno kumulativno stopnjo dvigov vezanih vlog za vezane vloge s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 na način, ki je skozi čas dosleden in primeren za povprečno stopnjo predčasnih dvigov. Institucije to izhodiščno kumulativno stopnjo dvigov vezanih vlog ocenijo ločeno za vsak portfelj homogenih produktov, denominiranih v valuti, in v okviru prevladujoče časovne strukture obrestnih mer na podlagi vseh razpoložljivih notranjih opazovanj.

Za namene prvega pododstavka lahko institucije določijo izhodiščno kumulativno stopnjo dvigov vezanih vlog pri 0, če je skupni znesek vezanih vlog s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 manjši od 5 % pozicij iz netrgovalne knjige, ki se obračunajo kot obveznosti v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

5. Institucije prilagodijo izhodiščno kumulativno stopnjo dvigov vezanih vlog za vezane vloge s fiksno obrestno mero, ocenjeno v skladu z odstavkom 4, veljavnim scenarijem, kot sledi:

(a) v scenarijih, ki temeljijo na predpostavki znižanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(ii), (b)(ii) in (c)(ii), institucije pomnožijo stopnjo dvigov z 0,8;

(b) v scenarijih, ki temeljijo na predpostavki zvišanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(i), (b)(i) in (c)(i), institucije pomnožijo stopnjo dvigov z 1,2.

6. Institucije za vsak časovni sklop prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge izračunajo pričakovani znesek predčasno dvignjenih vezanih vlog s fiksno obrestno mero tako, da pomnožijo vezane vloge s fiksno obrestno mero iz odstavka 1 določene homogene vrste produkta, denominiranega v določeni valuti, z veljavno izhodiščno kumulativno stopnjo dvigov vezanih vlog za vezane vloge s fiksno obrestno mero, prilagojeno v skladu z odstavkom 5.

7. Institucije za vse časovne sklope prilagoditve obrestne mere in nize homogenih vrst produktov izračunajo skupni znesek predčasno dvignjenih vezanih vlog s fiksno obrestno mero s seštetjem zneskov predčasnih dvigov iz odstavka 6. Institucije razporedijo seštete predčasno dvignjene zneske v časovni sklop prilagoditve obrestne mere iz točke 1(a) Priloge. Institucije dele nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v zvezi z vezanimi vlogami s fiksno obrestno mero iz odstavka 1, za katere ne pričakujejo predčasnega dviga, razporedijo v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge glede na njihovo pogodbeno zapadlost.

Člen 11

Izvedeni finančni instrumenti brez opcionalnosti

1. Institucije izvedene finančne instrumente brez opcionalnosti ločijo na stran plačila in stran prejetja.

2. Institucije obravnavajo stran prejetja izvedenega finančnega instrumenta brez opcionalnosti kot denarni pritok, stran plačila pa kot denarni odtok.

Institucije razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge.

3. Institucije medvalutne zamenjave obrestnih mer, ki vključujejo zamenjavo glavnice ali obresti v različnih valutah, obravnavajo ločeno za stran plačila in stran prejetja, in sicer v vsaki valuti.

4. Institucije obravnavajo prihodke od obresti in odhodke za obresti izvedenih finančnih instrumentov, ki se uporabljajo za varovanje pred tveganjem, ločeno od prihodkov in odhodkov, ki izhajajo iz varovane pozicije.

Člen 12

Nedonosne izpostavljenosti in obveznosti iz kreditov s fiksno obrestno mero do nasprotnih strank na drobno

1. Institucije s količnikom nedonosnih izpostavljenosti 2 % ali več razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, svojih nedonosnih izpostavljenosti v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge. Te pričakovane denarne tokove, od katerih so odštete rezervacije, razporedijo ob upoštevanju njihovega časovnega okvira in na način, ki se dosledno uporablja skozi čas.

Institucije za namene prvega pododstavka izračunajo delež nedonosnih izpostavljenosti tako, da znesek nedonosnih dolžniških vrednostnih papirjev, kreditov in drugih finančnih sredstev iz člena 47a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 delijo s skupnim zneskom bruto dolžniških vrednostnih papirjev, kreditov in drugih finančnih sredstev.

2. Kadar vsota nominalnih zneskov obveznosti iz kreditov s fiksno obrestno mero do nasprotnih strank na drobno presega 2 % pozicij iz netrgovalne knjige, ki se obračunajo kot sredstvo v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, institucije ocenijo dvignjen znesek v osnovnem scenariju in veljavnih scenarijih iz člena 4 na podlagi:

(a) preteklih notranjih opazovanj dvignjenih zneskov pri obveznostih iz kreditov s fiksno obrestno mero po vrsti nasprotne stranke pod podobnimi pogoji;

(b) vrednosti pogodbe za nasprotno stranko v osnovnem scenariju;

(c) vrednosti pogodbe za nasprotno stranko v stresnem scenariju.

Institucije razporedijo ocenjene dvignjene zneske v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge v skladu s predvidenim časom dvigov.

Člen 13

Ekonomska vrednost kapitalskega pribitka za samodejne obrestne opcije

1. Institucije izračunajo ekonomsko vrednost kapitalskih pribitkov za samodejne obrestne opcije svojih pozicij iz netrgovalne knjige iz člena 5(3), točka (a).

2. V primeru kupljene samodejne obrestne opcije institucije izračunajo spremembo vrednosti te opcije med njeno vrednostjo v veljavnem scenariju, pri čemer upoštevajo relativno povečanje nestanovitnosti implicitne obrestne mere v višini 25 %, in njeno vrednostjo v osnovnem scenariju.

3. V primeru prodane samodejne obrestne opcije institucije izračunajo spremembo vrednosti te opcije med njeno vrednostjo v veljavnem scenariju in njeno vrednostjo v osnovnem scenariju.

Za namene prvega pododstavka je sprememba vrednosti razlika med naslednjima točkama (a) in (b):

(a) oceno vrednosti opcije za imetnika opcije glede na:

  (i) netvegano krivuljo donosnosti v veljavni valuti v veljavnem scenariju;

  (ii) relativno povečanje nestanovitnosti implicitne obrestne mere za 25 %;

(b) vrednostjo obrestne opcije za imetnika opcije, izračunano z uporabo krivulje donosnosti v nestresnih razmerah in nestanovitnosti implicitne obrestne mere v veljavni valuti na datum vrednotenja.

4. Institucije izračunajo ekonomsko vrednost kapitalskega pribitka za tveganje samodejne obrestne opcije kot razliko med vrednostmi vseh kupljenih opcij, izračunanimi v skladu z odstavkom 2, in vrednostmi vseh prodanih opcij, izračunanimi v skladu z odstavkom 3, po uporabi scenarija v valuti.

5. Institucije za izračun iz odstavkov 2 in 3 uporabijo svoje veljavne notranje metode vrednotenja.

Poglavje III

STANDARDIZIRANA METODOLOGIJA ZA OCENJEVANJE TVEGANJ ZA NETO PRIHODKE OD OBRESTI PRI DEJAVNOSTIH INSTITUCIJE IZ NETRGOVALNE KNJIGE

Člen 14

Zahteve za razporejanje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere

1. Institucije pri uporabi standardizirane metodologije za ocenjevanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb obrestnih mer, za neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucij iz netrgovalne knjige, razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, svojih pozicij iz netrgovalne knjige v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge.

2. Členi 5 do 12 se uporabljajo za razporejanje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz odstavka 1, ob upoštevanju odstopanj iz odstavkov 3 do 6 tega člena.

3. Z odstopanjem od člena 5(2), prvi pododstavek, institucije v nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, vključijo tržne donose in druge sestavine razmika iz plačil obresti.

4. Institucije poleg razporejanja nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz člena 6, člena 9(5), člena 10(7) in člena 12 v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge razporedijo te nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v časovne sklope referenčnega obdobja iz točke 3 Priloge. Pri nominalnih denarnih tokovih, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, ki so plačila obrestne mere, je predpostavljeno obdobje referenčno obdobje instrumenta, iz katerega izhajajo.

5. Institucije poleg razporejanja nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz člena 7 in člena 8, v ustrezne časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge razporedijo te nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v časovne sklope referenčnega obdobja iz točke 3(a) Priloge.

6. Institucije obravnavajo fiksne strani izvedenih finančnih instrumentov iz člena 11 v skladu z odstavkom 4 tega člena.

Institucije obravnavajo variabilne strani izvedenih finančnih instrumentov iz člena 11 v skladu z odstavkom 5 tega člena.

Člen 15

Pribitek na neto prihodke od obresti za samodejne obrestne opcije do obdobja za izračun neto prihodkov od obresti

1. Institucije izračunavajo pribitke na neto prihodke od obresti za samodejne obrestne opcije v svojih pozicijah iz netrgovalne knjige iz člena 5(3), točka (a), do obdobja za izračun neto prihodkov od obresti.

2. Za namene odstavka 1 se smiselno uporablja člen 13 ob upoštevanju odstopanj iz odstavkov 3 do 6 tega člena.

3. Institucije iz izračuna pribitkov na neto prihodke od obresti iz odstavka 1 izključijo samodejne obrestne opcije, ki se lahko izvršijo samo po obdobju za izračun neto prihodkov od obresti.

4. Institucije pri izračunu pribitkov na neto prihodke od obresti iz odstavka 1 ne upoštevajo relativnega povečanja implicitne nestanovitnosti.

5. Institucije izračunajo vrednost iz člena 13(2) in (3) na podlagi pričakovanih izplačil v osnovnem scenariju in veljavnih scenarijih.

6. Institucije predpostavljajo, da se instrumenti, katerih opcionalnost ali nelinearnost se samodejno aktivira, obnovijo s primerljivimi značilnostmi do konca obdobja za izračun neto prihodkov od obresti.

Člen 16

Spremembe tržne vrednosti za samodejne obrestne opcije v posesti po pošteni vrednosti in z zapadlostjo po obdobju za izračun neto prihodkov od obresti

Institucije v skladu s členom 13 izračunajo spremembe tržnih vrednosti za samodejne obrestne opcije, ki se posedujejo po pošteni vrednosti in zapadejo po obdobju za izračun neto prihodkov od obresti.

Poglavje IV

IZRAČUN STANDARDIZIRANE MERE TVEGANJA ZA EKONOMSKO VREDNOST LASTNIŠKEGA KAPITALA

Člen 17

Izračun ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala

1. Institucije izračunajo ekonomsko vrednost lastniškega kapitala za osnovni scenarij in veljavne stresne scenarije v vsaki valuti v skladu z odstavki 2, 3 in 4. Institucije izračunajo spremembe ekonomske vrednosti lastniškega kapitala v skladu z odstavkoma 5 in 6.

2. Institucije razporedijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz členov 6, 7 in 8, člena 9(5), člena 10(7), člena 11(2) in člena 12 v časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz navedenih členov na naslednji način:

(a) vsi pozitivni in negativni nominalni denarni tokovi, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v časovnem sklopu prilagoditve obrestne mere se pobotajo in tvorijo neto dolgo ali neto kratko pozicijo za vsak časovni sklop prilagoditve obrestne mere;

(b) denarni pritoki imajo pozitiven predznak, denarni odtoki pa negativnega.

3. Institucije z uporabo diskontnega faktorja diskontirajo neto nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, da dobijo sedanjo vrednost. Institucije ta diskontni faktor $DF_{i,c}(t_k)$ izračunajo iz promptne obrestne mere v času nič $R_{i,c}(t_k)$ pri srednji točki časovnega sklopa za zadevni scenarij i in valuto c, pomnožene s srednjo točko t_k časovnega sklopa, kot sledi:

$$DF_{i,c}(t_k) = \exp\left(-R_{i,c}(t_k) * t_k\right)$$

4. Institucije seštejejo diskontirane neto denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v vseh časovnih sklopih prilagoditve obrestne mere, da določijo ekonomsko vrednost lastniškega kapitala za osnovni scenarij in veljavne scenarije za vsako valuto.

5. Institucije izračunajo spremembo ekonomske vrednosti lastniškega kapitala tako, da ekonomsko vrednost lastniškega kapitala v osnovnem scenariju odštejejo od ekonomske vrednosti lastniškega kapitala v veljavnem scenariju in prištejejo spremembo vrednosti samodejne obrestne opcije, izračunano v skladu s členom 13.

6. Institucije pri izračunu skupne spremembe za vsak scenarij seštejejo vse negativne in pozitivne spremembe, ki se pojavijo v vsaki valuti. Pri tem izračunu institucije pretvorijo valute, ki niso valuta poročanja, v valuto poročanja po promptnem menjalnem tečaju ECB na referenčni datum. Pozitivne spremembe se tehtajo s faktorjem 50 % ali s faktorjem 80 % v primeru valut mehanizma deviznih tečajev (ERM II), katerih formalno dogovorjeni razpon nihanja je manjši od standardnega razpona ±15 %.

Institucije priznajo tehtane dobičke do višje od naslednjih vrednosti:

(a) absolutna vrednost negativnih sprememb v EUR ali valutah ERM II;

(b) rezultat uporabe 50-odstotnega faktorja za pozitivne spremembe valut ERM II ali EUR.

Poglavje V

IZRAČUN STANDARDIZIRANE MERE TVEGANJA ZA NETO PRIHODKE OD OBRESTI

Člen 18

Obdobje za izračun

Institucije izračunajo neto prihodke od obresti svojih dejavnosti iz netrgovalne knjige za minimalno obdobje enega leta (v nadaljnjem besedilu: obdobje za izračun neto prihodkov od obresti).

Preostali čas do konca obdobja za izračun neto prihodkov od obresti je obdobje neto obrestne mere, zmanjšano za srednjo točko prilagoditve obrestnih mer zadevnih časovnih sklopov prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge (v nadaljnjem besedilu: preostali čas).

Člen 19

Izračun prispevka napovedane netvegane obrestne mere za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere

1. Za izračun prispevka napovedanega netveganega donosa za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, k neto prihodkom od obresti iz odstavka 4 institucije za vsako valuto in vsak scenarij izračunajo terminske obrestne mere, ki odražajo netvegano sestavino obrestnih mer, za katero se pričakuje, da se bo uporabljala za netvegane kredite z začetkom pri srednjih točkah prilagoditve obrestne mere časovnih sklopov prilagoditve obrestne mere iz točke 4 Priloge in z zapadlostmi, ki ustrezajo srednjim točkam časovnih sklopov referenčnega obdobja iz točke 3 Priloge.

2. Institucije izračunajo terminske tečaje iz odstavka 1 v skladu z naslednjo formulo:

$$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j) = -\frac{\ln\left[{}^{D}F_{i,c}(t_k\ REF_j) \big/ {}_{D}F_{i,c}(t_k)\right]}{REF_j}$$

pri čemer velja:

t_k je srednja točka časovnega sklopa k prilagoditve obrestne mere;

REF_j je srednja točka časovnega sklopa j referenčnega obdobja;

$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j)$ je terminska obrestna mera za zadevni scenarij i in valuto c za netvegan kredit, ki se začne pri srednji točki časovnega sklopa k prilagoditve obrestne mere in zapade pri srednji točki časovnega sklopa j referenčnega obdobja;

$DF_{i,c}(t_k)$ je diskontni faktor za zadevni scenarij i ter za valuto c in čas t_k iz člena 17(3).

3. Institucije izračunajo veljavno netvegano obrestno mero za vsako kombinacijo srednje točke časovnega sklopa prilagoditve obrestne mere s srednjo točko časovnega sklopa referenčnega obdobja tako, da terminske obrestne mere iz odstavka 1 pomnožijo s preostalim obdobjem iz člena 18, drugi pododstavek.

4. Institucije izračunajo prispevek napovedane netvegane obrestne mere za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, k neto prihodkom od obresti kot zmnožek naslednjih točk (a) in (b):

(a) nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz členov 6, 7 in 8, člena 9(5), člena 10(7), člena 11(2), drugi pododstavek, in člena 12, razporejenih v skladu s členom 14(4) in (5);

(b) prispevka ustrezne veljavne netvegane obrestne mere, izračunane v skladu z odstavkom 3 tega člena.

Člen 20

Izračun prispevka napovedanega tržnega donosa za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere

1. Institucije izračunajo prispevek napovedanega tržnega donosa za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, k neto prihodkom od obresti tako, da nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, izračunane v skladu z odstavkom 2, pomnožijo z veljavnim tržnim donosom iz odstavka 4.

2. Za namen izračuna iz odstavka 1 institucija:

(a) ob ponovni določitvi tržnih donosov razporedi nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, instrumentov iz členov 6 do 12 v časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 4 Priloge;

(b) oceni:

(i) veljavno stopnjo tržnega donosa v skladu z odstavkom 3 tega člena;

(ii) preostali čas iz člena 18, drugi pododstavek.

Za namene točke (a) se smiselno uporabljajo členi 6 do 12. Vendar v primeru instrumentov z variabilno obrestno mero institucije razporedijo del nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, ki predstavlja glavnico, v skladu s končnim datumom pogodbene zapadlosti teh instrumentov z variabilno obrestno mero.

3. Za namene odstavka 1 institucije razporedijo pozicije iz netrgovalne knjige na vrste produktov finančnih sredstev in finančnih obveznosti, razdeljene po geografski lokaciji in denominaciji valute.

Vrste produktov finančnih sredstev iz prvega pododstavka so naslednje:

(a) dolžniški vrednostni papirji;

(b) krediti in druga finančna sredstva – nefinančna podjetja;

(c) krediti in druga finančna sredstva – gospodinjstva – hipoteke;

(d) krediti in druga finančna sredstva – gospodinjstva – krediti (ki niso hipoteke);

(e) krediti in druga finančna sredstva – druge nasprotne stranke;

(f) drugi produkti v netrgovalni knjigi.

Vrste produktov finančnih obveznosti iz prvega pododstavka so naslednje:

(a) vloge – nefinančna podjetja;

(b) vloge – gospodinjstva;

(c) vloge – druge nasprotne stranke;

(d) dolžniški vrednostni papirji;

(e) druge obveznosti v netrgovalni knjigi.

4. V primeru instrumentov, s katerimi se trguje na globokih in aktivnih likvidnih trgih, na katerih se lahko vrednost teh instrumentov določi na podlagi splošno razširjenih in lahko dostopnih tržnih cen, institucije ocenijo veljavno stopnjo tržnega donosa iz odstavka 2, točka (b), na podlagi tržne cene, plačil obresti teh instrumentov in odbitka netvegane obrestne mere.

V primeru instrumentov, ki niso instrumenti iz prvega pododstavka, institucije ocenijo veljavno stopnjo tržnega donosa iz odstavka 2, točka (b), na podlagi tehtanega povprečja tržnih donosov, prejetih ali plačanih v transakcijah v predhodnih 360 dneh, ob upoštevanju vrste produkta, geografske lokacije in denominacije valute iz odstavka 2. Če takih transakcij ni, institucije ocenijo veljavno stopnjo tržnega donosa na podlagi predpostavk, ki temeljijo na prejetih ali plačanih donosih v primerljivih portfeljih.

5. Veljavna stopnja tržnega donosa v osnovnem scenariju, ocenjena v skladu z odstavkom 3, se uporablja tudi v veljavnem scenariju.

6. Da bi institucije upoštevale preostali čas iz člena 18, drugi pododstavek, izračunajo odstotek tržnega donosa tako, da veljavno stopnjo tržnega donosa, ocenjeno v skladu z odstavkom 3 tega člena, pomnožijo s preostalim časom.

Člen 21

Izračun plačil obresti ali dela plačil obresti, ki nastanejo do vključno datuma njihove ponovne določitve

1. Institucije izračunajo prispevek plačil obresti do datuma prilagoditve obrestne mere, vključno s tem datumom, k neto prihodkom od obresti tako, da poleg razporejanja iz členov 19 in 20 v časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 4 Priloge razporedijo plačila obresti instrumentov iz členov 6 do 12, če ta plačila obresti izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) znesek plačila obresti je znan in fiksen, pri čemer se plačilo ne more spremeniti zaradi gibanja obrestnih mer;

(b) pričakuje se, da bo plačilo obresti plačano v obdobju za izračun neto prihodkov od obresti iz člena 18, prvi pododstavek.

2. Za instrumente z variabilno obrestno mero, pri katerih plačilo obresti nastopi po datumu prilagoditve obrestne mere, institucije uporabijo odstavek 1 tega člena samo za tisti del plačila obresti, ki predstavlja tržni donos.

Člen 22

Spremembe tržne vrednosti za instrumente v posesti po pošteni vrednosti z zapadlostjo po obdobju za izračun neto prihodkov od obresti

1. Institucije izračunajo spremembe tržne vrednosti po obdobju za izračun neto prihodkov od obresti za instrumente, ki se posedujejo po pošteni vrednosti, s smiselno uporabo člena 17(3), (4) in (5) za razporejanje, izvedeno v skladu z odstavkom 2.

2. Za razporejanje iz odstavka 1 institucije smiselno uporabljajo člen 17(2) ter vključijo tržne donose in druge sestavine razmika v plačila obresti v nominalnih denarnih tokovih, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, z naslednjimi odstopanji:

(a) institucije izključijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, povezane z instrumenti, ki se ne posedujejo po pošteni vrednosti;

(b) institucije izključijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v obdobju za izračun neto prihodkov od obresti tako, da za te denarne tokove v časovnih sklopih prilagoditve obrestne mere iz točke 4 Priloge določijo vrednost nič.

Člen 23

Pribitek na neto prihodke od obresti za tveganje osnove

1. Poleg razporejanja iz člena 7 institucije razporejajo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, instrumentov z variabilno obrestno mero za vsako valuto do datuma prilagoditve obrestne mere v časovne sklope prilagoditve obrestne mere iz točke 4 Priloge, kadar vsota teh instrumentov z variabilno obrestno mero, razen tistih v referenčnem obdobju „čez noč“ iz odstavka 2, točka (a), tega člena presega 5 % pozicij iz netrgovalne knjige, ki se obračunajo kot sredstvo v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Za namene prvega pododstavka institucije izključijo vgrajene obrestne opcije in te opcije obravnavajo v skladu z odstavkom 8.

2. Institucije pri razporejanju nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, iz odstavka 1 te denarne tokove razporedijo v naslednja referenčna obdobja, na katera se sklicuje instrument z variabilno obrestno mero:

(a) čez noč;

(b) 1 mesec;

(c) 3 meseci;

(d) 6 mesecev;

(e) 12 mesecev.

3. Če ni ustreznega referenčnega obdobja, institucije razvrstijo nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, v eno od naslednjih kategorij:

(a) „uradna obrestna mera“, kadar je referenčna obrestna mera za instrument z variabilno obrestno mero centralnobančna obrestna mera;

(b) „drugo“, kadar je referenčna obrestna mera za instrument z variabilno obrestno mero katera koli druga referenčna vrednost.

Institucije dodelijo nominalnim denarnim pritokom, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, pozitiven predznak, nominalnim denarnim odtokom, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, pa negativen predznak.

4. Institucije za dano valuto na podlagi preteklih opazovanj gibanja obrestnih mer instrumentov ter za vsako referenčno obdobje iz odstavka 2 in kategorijo iz odstavka 3 ocenijo šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike na način, ki se dosledno uporablja skozi čas.

5. Institucije ocenijo šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike iz odstavka 4 s primerjavo obrestnih mer v referenčnem obdobju „čez noč“ iz odstavka 2, točka (a), z drugimi referenčnimi obdobji iz odstavka 2, točke (b) do (e), in kategorijami iz odstavka 3.

6. Institucije za nominalne denarne tokove, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, za vsako valuto uporabijo šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike iz odstavka 4, pomnožene s preostalim časom iz člena 18, drugi pododstavek.

7. Institucije seštejejo rezultate izračunov iz odstavka 6, vendar ločeno za šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike iz odstavka 4.

8. Institucije za šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike iz odstavka 4 izračunajo izplačila iz samodejnih obrestnih opcij v instrumentih z variabilno obrestno mero in ta izplačila primerjajo z izplačili, izračunanimi v osnovnem scenariju.

Institucije razliko v izplačilih, ki izhaja iz primerjave iz prvega pododstavka, prištejejo skupnemu rezultatu iz odstavka 7, vendar ločeno za šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike. Vhodnemu izplačilu dodelijo pozitiven predznak, odhodnim izplačilom pa negativnega. Institucije ne diskontirajo izplačil in ne sprejemajo nobenih predpostavk v zvezi s spremembami nestanovitnosti

9. Pribitek na neto prihodke od obresti za tveganje osnove je nižji rezultat, izračunan v skladu z odstavki 1 do 8, za šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike.

Člen 24

Izračun neto prihodkov od obresti in sprememb neto prihodkov od obresti

1. Institucije izračunajo neto prihodke od obresti tako, da do začetka obdobja za izračun neto prihodkov od obresti razen samodejnih obrestnih opcij seštejejo vse naslednje:

(a) napovedane netvegane donose za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, izračunane v skladu s členom 19;

(b) napovedani tržni donos za ponovno vlaganje ali refinanciranje nominalnih denarnih tokov, ki so predmet prilagoditve obrestne mere, instrumentov iz členov 6 do 12, izračunano v skladu s členom 20;

(c) vsoto plačil obresti do datuma prilagoditve obrestne mere, vključno s tem datumom, izračunanih v skladu s členom 21, zmanjšano za vse pomembne obresti, obračunane pri t = 0.

2. Za namene izračuna iz odstavka 1 institucije denarnim dotokom dodelijo pozitiven predznak, denarnim odtokom pa negativnega.

3. Institucije izračunajo učinek scenarija na neto prihodke od obresti tako, da seštejejo vse naslednje:

(a) razliko med:

(i) izračunom iz odstavka 1 v zvezi z veljavnim scenarijem;

(ii) izračunom iz odstavka 1 v zvezi z osnovnim scenarijem;

(b) pribitek na neto prihodke od obresti za samodejne opcije v obdobju za izračun neto prihodkov od obresti, izračunan v skladu s členom 15.

(c) pribitek na neto prihodke od obresti za tveganje osnove iz člena 23.

Za namene prvega pododstavka, točki (a) in (b), institucije uporabijo iste scenarije.

Institucije za namene prvega pododstavka, točka (c), izračunajo pribitek na neto prihodke od obresti za tveganje osnove za šoke restriktivne monetarne politike in šoke ekspanzivne monetarne politike iz člena 23(9), ki ima največji negativen učinek na neto prihodke od obresti.

4. Institucije pri izračunu skupne spremembe za vsak scenarij seštejejo vse negativne in pozitivne spremembe, ki se pojavijo v vsaki valuti. Pri tem izračunu institucije pretvorijo valute, ki niso valuta poročanja, v valuto poročanja po promptnem menjalnem tečaju ECB na referenčni datum. Pozitivne spremembe se tehtajo s faktorjem 50 % ali s faktorjem 80 % v primeru valut ERM II, katerih formalno dogovorjeni razpon nihanja je manjši od standardnega razpona ±15 %.

Institucije priznajo tehtane dobičke do višje od naslednjih vrednosti:

(a) absolutna vrednost negativnih sprememb v EUR ali valutah ERM II;

(b) rezultat uporabe 50-odstotnega faktorja za pozitivne spremembe valut ERM II ali EUR.

Poglavje VI

POENOSTAVLJENA STANDARDIZIRANA METODOLOGIJA ZA IZRAČUN EKONOMSKE VREDNOSTI LASTNIŠKEGA KAPITALA IN NETO PRIHODKOV OD OBRESTI

Člen 25

Poenostavljena standardizirana metodologija za izračun ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala

1. Institucije za izračun ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala v skladu s poenostavljeno standardizirano metodologijo uporabljajo člene 5 do 13 ob upoštevanju odstopanj iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. V osnovnem scenariju velja naslednje:

(a) z odstopanjem od člena 8(2) do (6) institucije določijo znesek temeljnih stanj vlog brez določene zapadlosti, pri čemer upoštevajo naslednje deleže:

(i) 69,23 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti na transakcijskem računu iz člena 8(1), točka (a)(i);

(ii) 53,85 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti, ki niso na transakcijskem računu, iz člena 8(1), točka (a)(ii);

(iii) 38,46 % za vloge na debelo brez določene zapadlosti nefinančnih strank iz člena 8(1), točka (b)(ii);

(b) z odstopanjem od člena 8(9) institucije razporedijo temeljna stanja vlog brez določene zapadlosti enakomerno skozi čas, kot je določeno v točki 5(a) Priloge.

3. V scenarijih, ki temeljijo na predpostavki znižanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(ii), (b)(ii) in (c)(ii), velja naslednje:

(a) z odstopanjem od člena 8(2) do (6) institucije določijo znesek temeljnih stanj vlog brez določene zapadlosti, pri čemer upoštevajo naslednje deleže:

(i) 90 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti na transakcijskem računu iz člena 8(1), točka (a)(i);

(ii) 70 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti, ki niso na transakcijskem računu, iz člena 8(1), točka (a)(ii);

(iii) 50 % za vloge na debelo brez določene zapadlosti nefinančnih strank iz člena 8(1), točka (b)(ii);

(b) z odstopanjem od člena 8(9) institucije razporedijo temeljna stanja vlog brez določene zapadlosti enakomerno skozi čas, kot je določeno v točki 5(b) Priloge.

4. V scenarijih, ki temeljijo na predpostavki zvišanja kratkoročnih obrestnih mer, iz člena 4, točke (a)(i), (b)(i) in (c)(i), velja naslednje:

(a) z odstopanjem od člena 8(2) do (6) institucije določijo znesek temeljnih stanj vlog brez določene zapadlosti, pri čemer upoštevajo naslednje deleže:

(i) 48,46 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti na transakcijskem računu iz člena 8(1), točka (a)(i);

(ii) 37,69 % za vloge na drobno brez določene zapadlosti, ki niso na transakcijskem računu, iz člena 8(1), točka (a)(ii);

(iii) 26,92 % za vloge na debelo brez določene zapadlosti nefinančnih strank iz člena 8(1), točka (b)(ii);

(b) z odstopanjem od člena 8(9) institucije razporedijo temeljna stanja vlog brez določene zapadlosti enakomerno skozi čas, kot je določeno v točki 5(c) Priloge.

5. Institucije izračunajo spremembo vrednosti iz člena 13(2) in (3) kot razliko med vsoto izplačil v osnovnem scenariju in vsoto izplačil v veljavnem scenariju, diskontirano z veljavnimi netveganimi obrestnimi merami. Institucije ne upoštevajo nobenih učinkov povečane nestanovitnosti in izplačila samodejnih opcij v veljavnem scenariju pomnožijo z 1,10.

Člen 26

Poenostavljena standardizirana metodologija za izračun neto prihodkov od obresti in sprememb neto prihodkov od obresti

1. Institucije za izračun neto prihodkov od obresti in sprememb neto prihodkov od obresti v skladu s poenostavljeno standardizirano metodologijo uporabljajo člene 14 do 16 ob upoštevanju odstopanj iz odstavkov 2 do 7 tega člena.

2. Člen 25 se uporablja tudi za izračun iz odstavka 1.

3. Člen 14(4) se ne uporablja za izračun iz odstavka 1. Institucije za vsako vrsto produkta iz člena 20(3) izračunajo:

(a) povprečno referenčno obdobje za vsa sredstva iz netrgovalne knjige, občutljiva na obrestno mero, s fiksno obrestno mero;

(b) povprečno referenčno obdobje za vse obveznosti iz netrgovalne knjige, občutljive na obrestno mero, s fiksno obrestno mero.

4. Z odstopanjem od člena 19 institucije uporabijo izračunana povprečna referenčna obdobja namesto srednjih točk časovnih sklopov referenčnega obdobja iz točke 3 Priloge.

5. Z odstopanjem od člena 20(2) institucije pri uporabi člena 20(3), tretji pododstavek, ločijo pozicije iz netrgovalne knjige iz člena 20(2) samo po vrstah produktov in ne po geografski lokaciji.

6. Z odstopanjem od člena 21 institucije izračunajo plačila obresti ali del plačil obresti, ki nastanejo do datuma prilagoditve obrestne mere, vključno s tem datumom, tako, da pomnožijo naslednje:

(a) znesek glavnice vseh neporavnanih instrumentov;

(b) ocene povprečnih obrestnih mer institucij za instrumente na strani sredstev ali obveznosti, kot je ustrezno;

(c) obdobje za izračun neto prihodkov od obresti ali, če se instrument prilagodi glede na obrestno mero pred obdobjem neto prihodkov od obresti, srednjo točko veljavnih časovnih sklopov prilagoditve obrestne mere iz točke 1 Priloge, ki se uporabljajo za neporavnani instrument.

7. Institucije izračunajo spremembo vrednosti iz člena 15 kot razliko med vsoto izplačil v osnovnem scenariju in vsoto izplačil v veljavnem scenariju, diskontirano z veljavnimi netveganimi obrestnimi merami. Institucije ne upoštevajo nobenih učinkov povečane nestanovitnosti in izplačila v veljavnem scenariju pomnožijo z 1,10.

Poglavje VII

KONČNA DOLOČBA

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 1. decembra 2023

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

1. Časovni sklopi prilagoditve obrestne mere:

   (a) časovni sklop čez noč s srednjo točko 1 dan ali približno 0,0028 leta;

   (b) časovni sklop, ki presega 1 dan in do vključno enega meseca, s srednjo točko 15 dni;

   (c) časovni sklop, ki presega 1 mesec in do vključno 3 mesece, s srednjo točko 60 dni;

   (d) časovni sklop, ki presega 3 mesece in do vključno 6 mesecev, s srednjo točko 135 dni;

   (e) časovni sklop, ki presega 6 mesecev in do vključno 9 mesecev, s srednjo točko 225 dni;

   (f) časovni sklop, ki presega 9 mesecev in do vključno 12 mesecev, s srednjo točko 315 dni;

   (g) časovni sklop, ki presega 1 leto in do vključno 1,5 leta, s srednjo točko 1 leto in 90 dni;

   (h) časovni sklop, ki presega 1,5 leta in do vključno 2 leti, s srednjo točko 1 leto in 270 dni;

   (i) časovni sklop, ki presega 2 leti in do vključno 3 leta, s srednjo točko 2 leti in 180 dni;

   (j) časovni sklop, ki presega 3 leta in do vključno 4 leta, s srednjo točko 3 leta in 180 dni;

   (k) časovni sklop, ki presega 4 leta in do vključno 5 let, s srednjo točko 4 leta in 180 dni;

   (l) časovni sklop, ki presega 5 let in do vključno 6 let, s srednjo točko 5 let in 180 dni;

   (m) časovni sklop, ki presega 6 let in do vključno 7 let, s srednjo točko 6 let in 180 dni;

   (n) časovni sklop, ki presega 7 let in do vključno 8 let, s srednjo točko 7 let in 180 dni;

   (o) časovni sklop, ki presega 8 let in do vključno 9 let, s srednjo točko 8 let in 180 dni;

   (p) časovni sklop, ki presega 9 let in do vključno 10 let, s srednjo točko 9 let in 180 dni;

   (q) časovni sklop, ki presega 10 let in do vključno 15 let, s srednjo točko 12 let in 180 dni;

   (r) časovni sklop, ki presega 15 let in do vključno 20 let, s srednjo točko 17 let in 180 dni;

   (s) časovni sklop, ki presega 20 let, s srednjo točko 25 let.

2. Dolžina časovnih sklopov prilagoditve obrestne mere iz člena 9(4), točka (b):

   (a) 0 let;

   (b) 1/12 leta;

   (c) 2/12 leta;

   (d) 3/12 leta;

   (e) 3/12 leta;

   (f) 3/12 leta;

   (g) 6/12 leta;

   (h) 6/12 leta;

(i) 1 leto;

(j) 1 leto;

(k) 1 leto;

(l) 1 leto;

(m) 1 leto;

(n) 1 leto;

(o) 1 leto;

(p) 1 leto;

(q) 5 let;

(r) 5 let;

(s) 10 let.

3. Časovni sklopi referenčnega obdobja:

(a) časovni sklop, ki presega čez noč in do vključno 12 mesecev, s srednjo točko 12 mesecev;

(b) časovni sklop, ki presega 1 leto in do vključno 1,5 leta, s srednjo točko 1 leto in 90 dni;

(c) časovni sklop, ki presega 1,5 leta in do vključno 2 leti, s srednjo točko 1 leto in 270 dni;

(d) časovni sklop, ki presega 2 leti in do vključno 3 leta, s srednjo točko 2 leti in 180 dni;

(e) časovni sklop, ki presega 3 leta in do vključno 4 leta, s srednjo točko 3 leta in 180 dni;

(f) časovni sklop, ki presega 4 leta in do vključno 5 let, s srednjo točko 4 leta in 180 dni;

(g) časovni sklop, ki presega 5 let in do vključno 6 let, s srednjo točko 5 let in 180 dni;

(h) časovni sklop, ki presega 6 let in do vključno 7 let, s srednjo točko 6 let in 180 dni;

(i) časovni sklop, ki presega 7 let in do vključno 8 let, s srednjo točko 7 let in 180 dni;

(j) časovni sklop, ki presega 8 let in do vključno 9 let, s srednjo točko 8 let in 180 dni;

(k) časovni sklop, ki presega 9 let in do vključno 10 let, s srednjo točko 9 let in 180 dni;

(l) časovni sklop, ki presega 10 let in do vključno 15 let, s srednjo točko 12 let in 180 dni;

(m) časovni sklop, ki presega 15 let in do vključno 20 let, s srednjo točko 17 let in 180 dni;

(n) časovni sklop, ki presega 20 let, s srednjo točko 25 let.

4. Časovni sklopi prilagoditve obrestne mere iz členov 19(1), 20(2), 21(1), 22(2) in 23(1):

(a) **časovni sklopi** (a) do (f) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 1 leto;

(b) **časovni sklopi** (a) do (g) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 1,5 leta;

(c) **časovni sklopi** (a) do (h) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 2 leti;

(d) **časovni sklopi** (a) do (i) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 3 leta;

(e) **časovni sklopi** (a) do (j) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 4 leta;

(f) **časovni sklopi** (a) do (k) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 5 let;

(g) **časovni sklopi** (a) do (l) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 6 let;

(h) **časovni sklopi** (a) do (m) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 7 let;

(i) **časovni sklopi** (a) do (n) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 8 let;

(j) **časovni sklopi** (a) do (o) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 9 let;

(k) **časovni sklopi** (a) do (p) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 10 let;

(l) **časovni sklopi** (a) do (q) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 15 let;

(m) **časovni sklopi** (a) do (r) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 20 let;

(n) **časovni sklopi** (a) do (s) **točke 1 te priloge** v primeru obdobja neto prihodkov od obresti, ki znaša 25 let.

5. Scenariji iz člena 25(2), (3) in (4):

(a) osnovni scenarij:

(i) do 5 let za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(i), kar pomeni 30,77 %, 1,15 %, 2,31 %, 3,46 %, 3,46 %, 3,46 %, 6,92 %, 6,92 %, 13,85 %, 13,85 % in 13,85 % % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(ii) do 4,5 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(ii), kar pomeni 46,15 %, 1,00 %, 2,00 %, 2,99 %, 2,99 %, 2,99 %, 5,98 %, 5,98 %, 11,97 %, 11,97 % in 5,98 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(iii) do 4 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (b)(ii), kar pomeni 61,54 %, 0,80 %, 1,60 %, 2,40 %, 2,40 %, 2,40 %, 4,81 %, 4,81 %, 9,62 %, in 9,62 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i oziroma j točke 1 te priloge;

(b) scenarij, ki temelji na predpostavki znižanja kratkoročnih obrestnih mer:

(i) do 5 let za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(i), kar pomeni 10,00 %, 1,50 %, 3,00 %, 4,50 %, 4,50 %, 4,50 %, 9,00 %, 9,00 %, 18,00 %, 18,00 % in 18,00 % % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(ii) do 4,5 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(ii), kar pomeni 30,00 %, 1,30 %, 2,59 %, 3,89 %, 3,89 %, 3,89 %, 7,78 %, 7,78 %, 15,55 %, 15,55 % in 7,78 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(iii) do 4 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (b)(ii), kar pomeni 50,00 %, 1,04 %, 2,08 %, 3,12 %, 3,12 %, 3,12 %, 6,25 %, 6,25 %, 12,51 %, in 12,51 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i oziroma j točke 1 te priloge;

(c) scenarij, ki temelji na predpostavki povišanja kratkoročnih obrestnih mer:

(i) do 5 let za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(i), kar pomeni 51,54 %, 0,81 %, 1,62 %, 2,42 %, 2,42 %, 2,42 %, 4,85 %, 4,85 %, 9,69 %, 9,69 % in 9,69 % % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(ii) do 4,5 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (a)(ii), kar pomeni 62,31 %, 0,70 %, 1,39 %, 2,09 %, 2,09 %, 2,09 %, 4,19 %, 4,19 %, 8,38 %, 8,38 % in 4,19 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i, j oziroma k točke 1 te priloge;

(iii) do 4 leta za kategorijo vlog brez določene zapadlosti iz člena 8(1), točka (b)(ii), kar pomeni 73,08 %, 0,56 %, 1,12 %, 1,68 %, 1,68 %, 1,68 %, 3,37 %, 3,37 %, 6,73 %, in 6,73 % vlog brez določene zapadlosti te kategorije, razporejenih v časovne sklope a, b, c, d, e, f, g, h, i oziroma j točke 1 te priloge.